

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XXIX niedziela zwykła

16 października 2022

LITURGIA SŁOWA

Wj 17, 8-13; Ps 121; 2 Tm 3, 14-4, 2; Łk 18, 1-8

Ref. psalmu: **Naszą pomocą jest Zbawiciel świata.**

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie ustawać: „W pewnym mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z ludźmi. W tym samym mieście żyła wdowa, która przychodziła do

niego z prośbą: »Obroń mnie przed moim przeciwnikiem«. Przez pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do siebie: »Chociaż Boga się nie boję ani się z ludźmi nie liczę, to jednak ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie przychodziła bez końca i nie zadreślała mnie«. I Pan dodał: „Słuchajcie, co ten niesprawiedliwy sędzia mówi.

A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?». – *Oto słowo Pańskie.*

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego Czytania

„Nikt nie jest samotną wyspą”. Tytuł książki trapisty Tomasza Mertona to dobry punkt wyjścia do rozważań nad czytaniem fragmentem z Księgi Wyjścia. Starożytny

Izraelita żył i utożsamiał się ze wspólnotą. Swoje znaczenie i zadania osądzał przez jej pryzmat. Działo się także odwrotnie, kiedy grupa w dziele człowieka odnajdywała

Jezus, przygotowując uczniów do misji apostołskiej, zwraca im uwagę na potrzebę modlitwy. Modlitwę uczniów Jezusa powinna cechować wierność i wytrwałość.

Co mogę powiedzieć o wierności i wytrwałości w mojej modlitwie? Popatrzę na swój tryb życia i program codziennych zajęć. Czy jest w nim miejsce na codzienną modlitwę? Czy potrafię włączać w modlitwę moje przeżycia i osobiste doświadczenia?

Jezus za pomocą przypowieści przybliżył mi prawdziwy obraz Boga, do którego modłę się każdego dnia. Bóg nie jest jak surowy sędzia, który niechętnie wysłuchuje moich zwierzeń. Przeciwnie. Jest wrażliwy i dobry. Czy ten obraz Boga zgadza się z moim wyobrażeniem o Nim?

Bóg traktuje mnie jak swego wybranego i prędko bierze w obronę. Dniem i nocą słucha moich modlitw i nigdy nie zwleka w moich sprawach. Jakie odczucia budzą się w moim sercu, gdy słucham tych słów Jezusa? Przywołam moje osobiste doświadczenia z modlitwy. Jaki jest mój obraz Boga, do którego przychodzę z prośbami? Czy wierzę, że Bóg jest o mnie zatroskany i przejmuję Go moja codzienność? Czy nie pojawia się we mnie odczucie, że Bóg jest surowym sędzią, który nie liczy się z ludźmi? Opowiem Jezusowi o moich prawdziwych odczuciach.

Będę prosił Jezusa o dar głębokiej wiary w Boga bliskiego i wrażliwego na moje codzienne sprawy. Wracać będę do wyznania: „Ufam Ci, Boże, Ty zawsze jesteś ze mną”.

Krzysztof Wons SDS

odbicie swojego życia i uznawała za swoje. W naturalny sposób „prawa autorskie” przechodziły na własność wspólnoty. Biblia jest zakorzeniona w takiej mentalności. Podmiotem działania Boga jest „lud”, ród Abrahama. Człowiek liczy się przede wszystkim dlatego, że jest członkiem wspólnoty, uczestnikiem jej losów.

Współczesny Kościół w niebezpieczny sposób zmierza w przeciwnym kierunku, zbyt dużego indywidualizmu i podziałów. Ta tendencja niszczy relacje i prowadzi do samotności. W starożytnym Izraelu życie poza wspólnotą w praktyce było skazaniem na śmierć. Dzisiaj, choć żyjemy fizycznie blisko siebie, samotność jest dramatem wielu osób.

Bóg widzi każdego człowieka w jego niepowtarzalności i zaprasza do osobistej relacji, ale zechciał zbawić ludzi we wspólnocie. I pragnie abyśmy wspólnie nieśli Boga innym.

Komentarz do psalmu

Bóg w życiu człowieka zajmuje miejsce szczególne. Bez Niego jesteśmy jak dzieci pozbawione rodzicielskiej opieki. Bezbronni, głodni, zagubieni w labiryncie własnego życia. Dla Boga człowiek jest stworzeniem szczególnym. Gotów jest poświęcić swoje Boskie „życie”, byśmy osiągnęli szczęśliwy cel naszej ziemskiej podróży.

Lud Starego Przymierza wierzył, że jedyną pomocą jest Pan, Stworzyciel świata i opiekun Izraela. Ostatecznie troska Boga o swój lud zrealizuje się w Osobie Jezusa Chrystusa. Dzięki Jego ofierze staliśmy się Kościołem, nową wspólnotą dzieci Bożych.

Komentarz do drugiego czytania

Do ostatnich chwil życia Paweł troszczy się o przetrwanie wiary w młodym Kościele. Píše listy do wspólnot i do przyjaciół, przekazując „depozyt”, który otrzymał od Boga.

Czytając ten krótki fragment Listu, nie można nie zauważyć, z jaką serdecznością, życzliwością i troską zwraca się Paweł do Tymoteusza. Miłość, jaką przyjął od Chrystusa, oddawał Bogu i przyjacielowi. To ten rodzaj miłości, której wszyscy pragniemy i szukamy, a zbyt często zastępujemy namiastką uczucia. Miłość, którą trudno dawać i jeszcze trudniej przyjąć.

Komentarz do Ewangelii

Jezus stawia bardzo poważne pytanie o autentyczność naszej modlitwy i wypływającej z niej odpowiedzialności za trwanie wiary na ziemi.

Jezus zwraca się do swoich uczniów, by nieustannie się modlili. Czy w zabieganym świecie, niekończącej się ilości spraw, jest to możliwe? Czy prośba skierowana jest do każdego z nas, czy jedynie do specjalnie powołanych osób np. duchownych i konsekrowanych, którzy w planie dnia mają godziny przeznaczone na modlitwę?

Kiedy kochamy drugiego człowieka, to jest oczywiste, że nie możemy z nim przebywać i rozmawiać stale. Jednak warunkiem trwałej i bliskiej relacji jest wola budowania więzi oraz bycie realne, w różnych sytuacjach. Ważna jest moja obecność, lojalność, prawda.

Nie stworzymy mocnych więzi, odpornych na wszelkiego rodzaju burze i namiętności, podczas przelotnych spotkań, czy przewijając rolki na Instagramie.

Podobnie jest w tworzeniu relacji z Panem, Bogiem. Trzeba chcieć.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1603 "Głęboka wspólnota życia i miłości małżeńskiej, ustanowiona przez Stwórcę i unormowana Jego prawami, zawiązuje się przez przymierze małżeńskie... Sam bowiem Bóg jest twórcą małżeństwa". Powołanie do małżeństwa jest wpisane w samą naturę mężczyzny i kobiety, którzy wyszli z ręki Stwórcy. Małżeństwo nie jest instytucją czysto ludzką, chociaż w ciągu wieków mogło ulegać licznym zmianom w różnych kulturach, strukturach społecznych i postawach duchowych. Ta różnorodność nie powinna prowadzić do zapomnienia o jego wspólnych i trwałych cechach. Chociaż godność tej instytucji nie wszędzie ukazuje się z taką samą jasnością, to jednak we wszystkich kulturach istnieje pewne zrozumienie dla znaczenia związku małżeńskiego. "Szczęście osoby i społeczności ludzkiej oraz chrześcijańskiej wiąże się ściśle z pomyślną sytuacją wspólnoty małżeńskiej i rodzinnej".

Trzeba ująć ją w swoich życiowych planach. Dać czas, obecność. To wymaga zaangażowania.

Wiara dojrzeewa w modlitwie. Zadajmy sobie to pytanie: „Czy Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?”

Komentarze zostały przygotowane przez Klementynę Pawłowicz-Kot

Z HOMILII BŁ. KS. JERZEGO POPIEŁUSZKI (Wygłoszonej 19 sierpnia 1984 r.)

(...) Wielką odwagę miała kobieta z dzisiejszej Ewangelii, która po słowach Chrystusa, które można by uznać w pierwszej chwili za obraźliwe, odważnie i z głęboką wia-

ra dalej prosi Chrystusa o uzdrowienie jej córki. Aby zachować wiarę, pielęgnować ją w sobie, ukazywać jej wartość innym, czasami potrzebna jest odwaga. Od-

waga jest kategorią etyczną dawno znaną i bardzo wysoko cenioną. Co najmniej od czasów Platona zalicza się odwagę do kardynalnych

cnót – razem z mądrością, rozważą i sprawiedliwością.

Odwaga jest postawą często potrzebną, a nawet konieczną, ciągle bowiem człowiek musi walczyć o wartości nadające sens jego życiu. Odwaga to cnota w walce. To warunek podejmowania walki.

Walka o dobro jest obowiązkiem każdego chrześcijanina. Cała postawa Kościoła w walce polega na tym, że walczy o wolność do prawdy. Moralną miarą odwagi jest gotowość ryzykowania osobistymi wartościami i gotowość poświęcenia wartości osobistych w imię dobra innego człowieka, jednostki czy społeczeństwa.

Gdyby robotnicy w sierpniu 80. roku nie mieli odwagi zaryzykować wartości osobistych dla wartości społecznych, dla dobra ogółu, wiary w zwycięstwo, nie zrodziłby się ruch narodowy, powtarzam, ruch narodowy Solidarność – a nie związek zawodowy, bo ruch narodowy Solidarność to coś więcej aniżeli ukształtowany później związek zawodowy o tej nazwie. Gdyby nie było ludzi odważnych, gotowych dla obrony ideałów zaryzykować więzieniem, nie powstałoby dobro wyższe, jakim jest rozwijająca się solidarność ludzkich serc.

Ojciec Święty powiedział, że tylko człowiek mężny, odważny, może być sprawiedliwym. Człowiek tchórzliwy, załęknioty, nie jest zdolny pokonać przeszkód, które są stawiane na drodze ku wielkim wartościom, takim jak Prawda, Sprawiedliwość, Godność. Lęk zniewala serca i umysł [...].

Trzeba też odwagi, aby nie dać się uśpić, nie dać się ukołysać pozorami obietnicami, gołosłownymi deklaracjami.

Trzeba nam odwagi i wiary, dzisiaj może jeszcze bardziej niż kiedykolwiek. [...]

Trzeba pamiętać, że: mimo woli jesteśmy pokoleniem bohaterów – mówił kardynał Wyszyński. W ciągu półwiecza XX wieku spędziliśmy wśród szczęku broni dziesiątki lat. Patrzyliśmy na ludzi uzbrojonych po zęby (...) Widzieliśmy tysiące poległych żołnierzy – o czym przypomina nam w szczególności miesiąc sierpień z roku 1920 i 1944.

Przeżyliśmy śmierć olbrzymów, dyktatorów, autokratów, jednowładców. Rządy zmieniały się jak liście na drzewach.

Przestaliśmy się bać luf karabinów i armat. Człowiek uzbrojony nie budzi w nas ani lęku, ani szacunku. Co więcej, bardziej bohaterski wydaje się nam człowiek bezbronny niż uzbrojony. Śmiesznie wygląda żołnierz z bronią, gdyż człowiek, którego zawodową cnotą ma być męstwo, powinien wystąpić do walki z gołymi rękoma, jak Dawid.

Dzisiaj świat nie szanuje mocarzy, którzy są uzbrojeni po zęby, choć wiele krzyczą o pokoju. Dzisiaj świat bardziej szanuje mocarzy myśli, woli i serca. Tylko tacy mocarze mogą stanąć do walki o lepsze. Potrzebne nam męstwo przepełnione miłością, które uzdolni do walki o wartości, za którymi tęskni świat. Trzeba odwagi, by moce Ewangelii Chrystusowej nieść do swojej rodziny, do miejsca pracy.

By Ewangelią [...] ubogacać Narod, z życia którego jest wypychana przez urzędowe głoszenie ideologii zaprzeczającej istnieniu Boga, ideologii opierającej się na kłamstwie, wykreślającej z pism słowa prawdy i myśli odważne.

O odwagę w walce o wartości nieprzemijające, w walce o prawdę, miłość, sprawiedliwość i godność dla siebie i innych, o głęboką wiarę, że odważne podejmowanie

COVID?
Wojna?
Inflacja?
Depresja?
**Przyjdź i posłuchaj
Dobrej Nowiny!**

„Syn Człowieczy nie przyszedł aby mu służyło, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.” Mt 10,45

**KATECHEZY
NEOKATECHUMENALNE**

**dla dorosłych
i młodzieży**

październik – listopad 2022
poniedziałki i czwartki
o godz. 19.30

Pierwsze spotkanie
10 października o godz. 19.30

**Kościół
pw. św. Augustyna**
ul. Nowolipki 18

trudu w imię Boże, podejmowanie dla dobra osobistego i społecznego – prosimy w obecnej Mszy Świętej. Amen.

Źródło: AAW, S, 280/1, k. 39-40, rkps.
Rękopis znajduje się w zbiorach
Ośrodka Dokumentacji Życia i Kultu
ks. Jerzego Popiełuszki

KATECHEZY DLA DOROSŁYCH I MŁODZIEŻY

10 października rozpoczęły się **Katechezy Neokatechumenalne**. Będą one miały miejsce przez następne tygodnie w **poniedziałki i czwartki o godz. 19:30 w naszym kościele**.

Niech słowa **papieża Benedykta XVI** będą dla nas zachętą, by przyjść, wziąć udział:

Dzisiaj nie można być Chrześcijanami w pojedynkę, być Chrześcijaninem oznacza stać się członkiem wspólnoty, która jest w drodze. Dlatego Kościół musi troszczyć się o tworzenie wspólnot. Samo środowisko społeczne dzisiaj już nie wystarcza, nie istnieje już obecnie coś takiego, jak powszechna atmosfera chrześcijańska. Dlatego Chrześcijanie muszą się wzajemnie wspierać. Niezbędne jest odzyskanie Katechumenatu, który umożliwi wiernym praktykowanie i odkrywanie rzeczywistości chrześcijańskiej. Chrześcijaństwo we wspólnotach jest obecne, jak wydarzenie nowości, jest przeżywane przez ludzi, którzy często przychodzą z bardzo daleka, jako życiowa szansa, która pozwala żyć także w tym wieku (J.Ratzinger, „Sól Ziemi”).

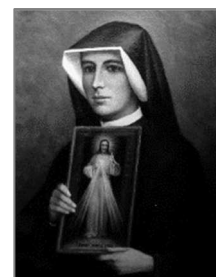
Z NAUCZANIA BŁOGOSŁAWIONEGO KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO

Zwolnienie się od życia wewnętrznego pod wpływem nadmiaru pracy odbija się na wartości naszej pracy, wtedy bowiem ujawnia się w niej brak cnót osobistych, o który rozbić się może każde dzieło. Nie pomogą wówczas najbardziej pociągające idee - gdy zabraknie powiązania życia wewnętrznego z życiem czynnym, upadnie dzieło prowadzone, jak wiele innych upadło, o czym poucza historia zakonów.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

Boże nieśmiertelny, wiekuista rozkoszy moja, już tu na ziemi Tyś niebo moje, niech każde uderzenie serca mojego będzie nowym hymnem uwielbienia Ciebie, o Trójco Święta. Gdybym miała tyle serc, ile kropli wody w oceanie, ile ziarenek piasku na całej kuli ziemskiej – ofiarowałabym wszystkie Tobie, o Miłości moja, Skarbie serca mojego. Z kimkolwiek w życiu będę miała styczność, wszystkich pragnę pociągnąć do miłowania Ciebie, o Jezu mój (Dz. 1064).

O G Ł O S Z E N I A

1. Dziś przypada **XXII Dzień Papieski**, obchodzony pod hasłem **Blask prawdy**. Przed kościołem można złożyć ofiary do puszek na rzecz Funduszu Stypendialnego dla zdolnej młodzieży z niezamożnych rodzin.
2. W dniu jutrzejszym (17 października) o godz. **19.30** w dolnym kościele odbędzie się spotkanie informacyjne związane z przygotowaniem do bierzmowania w formie tradycyjnej. Na spotkania zapraszamy chętną młodzież wraz z jednym z rodziców.
3. Zapraszamy na **nabożeństwa różańcowe** codziennie o godz. **17.50** oraz zachęamy także do osobistej modlitwy różańcowej.
4. W naszej parafii trwają **Katechezy dla Dorosłych i Młodzieży**. Serdecznie zapraszamy w każdy **poniedziałek i czwartek o godz. 19:30 w kościele**.
5. Zachęcamy do składania **wypominek** za bliskich zmarłych. cały rok odprawiamy Mszę św., w poniedziałki o godz. **18.30**. Wypominki można złożyć w zakrystii lub kancelarii.
6. Po nowym roku planujemy zorganizować **wizytę duszpasterską zwaną kolędą**. Do końca listopada zbieramy zapisy osób, które chciałyby przyjąć księdza. Zgłoszenia przyjmujemy przez stronę internetową parafii lub w zakrystii bądź kancelarii.
7. Po przeprowadzaniu badania udziału wiernych w praktykach religijnych, do naszego kościoła w niedzielę uczęszcza 1797 osób, z tego 652 mężczyzn i 1145 kobiet. Do komunii świętej przystąpiło 1073 wiernych z tego 342 mężczyzn i 731 kobiet.
8. **Wspomnienia liturgiczne:**
Poniedziałek – wspomnienie **św. Ignacego Antiocheńskiego**, biskupa i męczennika.
Wtorek – święto **św. Łukasza**, ewangelisty.
Środa – wsp. **bl. Jerzego Popiełuszki**, kapłana i męczennika.
Czwartek – wsp. **św. Jana Kantego**, kapłana.
Sobota – wsp. **św. Jana Pawła II**, papieża.

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl